

Hálaadás

a Pozsonyi Úti Református Egyházközség
állandó kiadványa
2018 bőjt

Tartalom

Presbiter, a gyülekezet elöljárója: Berkesi Gábor – 2. oldal
Imádság bőjt idejében: Székely Tamás – 4. oldal
Presbiterek az Igéről: Kerekes Barnabás – 6. oldal
Húsz év a gyülekezetben: Barátossy Jenő – 8. oldal
Interjú dr. Vajda László gondnokkal – 11. oldal
Családi farsang: Lambert Győzőné – 13. oldal
Gyülekezeti híreink – 14. oldal
Ajánló – 15. oldal

Presbiter – a gyülekezet elöljárója, példaadója

Bibliai láttelet az első idők keresztén gyülekezetéről: „És állhatatosan kitartottak az apostolok tanításában, a közösségben, a kenyér megtörésében, és az imádkozásban. Szent félelem fogott el mindenkit, mert az apostolok sok csodát és jelet tettek.

Mindazok pedig, akik hittek, együtt voltak és mindenük közös volt, javaikat és marháikat eladták és árát szétosztották azok között, akik szűkölködtek, aszerint, kinek mire volt szüksége. És minden nap egy akarattal állhatatosan a templomot

gyakorolták, a kenyeret házanként megtörték, és nagy örömmel és tiszta szívvel részesültek az eledelben. Dicsérték az Istent és az egész nép előtt kedvességet találtak. Az Úr pedig napról napra gyarapította a megváltottak számát.” Apcsel 2,42-47

” A hívők seregének szíve-lelke pedig egy volt. Senki semmi vagyonát a magáénak nem mondta, hanem mindenük közös volt. És az apostolok nagy erővel tet-

tek bizonyosságot az Úr Jézus feltámadásáról, és nagy kegyelem munkálkodott mindnyájukon. Nem volt közöttük szűkölködő senki. Akiknek szántóföldek és házaik voltak, azokat eladták, az árát pedig elhozták, és letették az apostolok lábai elé, azután el-

osztották kinek-kinek szüksége szerint.” Apcsel 4,32-35

Ebben a több, mint áldott időszakban alakult ki a gyülekezeti hármastisztség: episzkoposz (püspök, tanító, lelkész); diakonosz (asztal körüli felszolgáló, javak sáfára); preszbüterosz, presbiter (gyü-

lekezet elöljárója, bölcs példaadója). Abban a korban még nem volt Biblia, sem hitvallás, sem káté, nagyon kellett vigyázni a tanítás tisztaságára. Ez volt az episzkoposz, a lekipásztor szolgálata, hivatása. Akik a pogány, avagy zsidó kultúrából érkezve lettek keresztyénekké, hozták magukkal szokásaikat, hagyományaikat: a veszély adott volt, hogy idegen hatások torzítsák az evangélium tisztaságát. Diakónus: az első idők hívei általában

esténként jöttek össze házaknál közös vacsorára. Ki-ki hozott magával élelmiszert, lehetőleg sokkal többet, mint amire egyénileg szükségük volt. Odaadták a diakónus kezébe, és rábízták, bölcsen ossza szét. Később pénzt, ruhákat is hoztak, bölcs elosztásra. Ezt a szolgálatot csak nagyon tiszta kezű, tiszta szívű testvér végezhette. Presbíterosz, presbíter a közösség előljárója, példaadója, aki nem ritkán igemagyarázó is volt, lelki gondozó, sok esetben életével, életvitelével tett bizonyosságot Jézusról. Nem mindegy semmilyen közösségben, hogy kik és milyenek a hangadók. Mint egy jó számadó, gondot viselt gyülekezetére.

”A közöttetek levő presbítereket kérem én, a presbítertárs, Krisztus szenvedésének tanúja, és megjelenendő dicsőségének részese: legeltessétek az Istennek közöttetek levő nyáját, nem kényszerűségből, hanem örömet, Isten jó tetszése szerint, és nem rút nyereszkeskedésből, hanem buzgóságból. Sem nem úgy, hogy a rátok bízottakon uralkodjatok, hanem, mint a nyáj példaképei.”
1 Péter 5,1-3

Gyülekezetünkben ezen a vasárnapon (február 25-én) tartjuk az újonnan választott presbíterek fogadalomtételét. Megbolydult, helyért kereső világunkban egyre inkább értékké lehet a megélt tiszta evangéli-

um. Ma az életvitel többet tud üzeni, mint a sokszor már elcsépelődött verbum, a szó. Kísérje áldás tisztségviselőink életét, legyen valóban szolgálat, soha el nem feledve Jézus szavát: „nálam nélkül semmit sem cselekedhettek!” János 15,5 Legyen szemük előtt, szívükben a soha tartalmát, fényét nem veszítő biztatás: „Én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig” Máté 28,20b.

Berkesi Gábor

”Néha kialszik bennünk a fény, de aztán ismét felgyúl, ha találkozunk egy másik emberrel. Mindannyian óriási hálával tartozunk azoknak, akik képesek újból felgyújtani ezt a belső fényt.”

Albert Schweitzer

Böjt idejében

Mennyei Édes Atyánk Krisztusért! Téged dicsérünk Teremtőnk, Szabadítónk, Megtartó Urunk! Neked adunk hálát, Jóságos Pásztorunk! Téged áldunk, Mennyei Világosságunk! Akaratodat tanulva most szeretnénk igazán rejtekünkbe húzódva feltárni szívünk minden titkát a szív Vizsgálója előtt: láttasd velünk, amit látsz!

Láttasd a lelkünket eltöltő sok hiúságot, megannyi hiábavalóságot, mint akikben zakatol a változatlan, s változást mímel minduntalan: formálj, alakíts bennünket, változtasd bennünk, ami változásra szorul, s legfőképp üresíts meg mindattól, ami eltölt, s mégis üresség fájdalmával gyötör! Ragaszkodunk megannyi dologhoz, s most mégis jó volna mindent elengedni, ami lényegtelen, s megragadni az igazán Lényegeget!

Csak felemelni tekintetünket és meglátni keresztedet: a Szenvedő Embert, aki a Tükör: s e fájdalmas Tükörbe tekintve megismerni saját szenvedésemet, sebeimet, betegségemet, bűnös nyomorúságomat, s kérni erőt, gyógyulást, szabadítást, bocsánatot!

Csak felemelni tekintetünket, és meglátni keresztedet, s rajta a felszegezett adósságlevelet: dicsérni szent nevedet, mert nincsen immáron semmi, ami vádolja a megtérőt a mennyei trónszék előtt! Csak felemelni tekintetünket és meglátni a távolban az elgördített követ, a Győztes Istent és a dicsőséges ígéretet, a reánk is váró feltámadás ajándékát: mely gyógyíthat félelmet, gyászt, fájdalmat, földi kudarcok felett meglátva az égi diadalt. S meglátni téged Krisztusunk, aki elhozta a Mennyei Királyságot e földi világba, s tanítótál minket elengedni, ami köt, és megragadni azt, aki Megszabadít!

Ezért könyörgünk, Urunk: tudjunk Téged megragadni, és amit kezünkbe adsz, ajándékaiddal, hálával élni, téged magasztalni, s mindennek hirdetni, amit tudunk, míg magadhoz emelve betöltesz bennünket a teljesség ismeretével! Önmagaddal. Ámen.

Székeley Tamás

Angyalfia

Habár csak egy-egy pillanatra érzem igazán,
valami mégis itt lüktet közöttünk
s fájó örömmel ostromol meg újra:
a Legnagyobb Szív, mely embert éltetett.

Ez a fény is Belőle árad, végső fokon,
s mégha tükrözés is csupán két
gyermekszemen:
engem is átjár és betölt. Maga a Kegyelem.

Hogy mégsem hallhatom s érezhe-
tem örökké:

tisztátalan kevélységem a vétkes.

Sárból kunkorodó hullófejére
nem győzők elégszer rátaposni!

Jékely Zoltán

Úrvacsora

Erős csíkokat szaggatok
a tenyeremből. Jól vagyok.
Ez az én vérem. Testem is,
amíg az élet eltelik.

Szerteszét rázom véremet,
a fákra festett képeket
s a vizet festem vörösen.
Ez az én vérem, örömem.

Halaknak adom magamat,
hogy csillapítsam szomjukat,
madár csőrébe lökdösöm
világraszóló ösztönöm.

Így leszek élő magam is,
így örül nekem a vad is,
kiosztom nekik magamat
a szivárványos ég alatt.

Gyurkovics Tibor

105 éve született Jékely Zoltán, tíz
éve nincs közöttünk Gyurkovics Ti-
bor. A fenti versekkel emlékezünk a
két nagyszerű költőre.

Presbiterek az Igéről: Kerekes Barnabás

A nyelv bűnei – Jakab levele 3, 9-10.

”Ezzel áldjuk az Urat és Atyát, és ezzel átkozzuk az Isten hasonlatosságára teremtett embereket: ugyanabból a szájból jön ki az áldás és az átok. Testvéreim, nem kellene ennek így lennie.”

Csoda. A magyar nyelv csoda. A reformáció csodája, hogy – az Úr kegyelméből – a mi népünk lányai-fiai birtokolják ezt az egyedülálló csodát. Legalább egymillió szó; szilárd, világos nyelvi rendszer; mérhetetlen képgazdagság... s tengernyi egyéb érdem! Naponta adhatunk hálát Istennek, hogy ez a mienk, ez a mi nyelvünk! Kéz- és szájközelben

van, örülhetünk (~nénk) neki és vele a napnak minden másodpercben; imádhathatjuk vele az Atyát, rendkívül gazdag jelzőkészletéből gazdálkodva dicsérhetnénk teremtményét, az embert.

S mint oly' sok mindent, ezt sem vagyunk restek elrontani. A „Soli Deo Gloria!” hálája, az áldás, a dicséret, a szépség kimondása helyett-mellett nagyon sokszor káromlás, trágárság, átokmondás, pletykázkodás hagyja el az emberi száját.

”Testvéreim, nem kellene ennek így lennie.”

Őrizhetnénk, gyakorolhatnánk a szépet, a jót, Isten dicsőségére, a körülöttünk élő ember-teremtmények örömére.

Kerekes Barnabás

Új presbitérium

Lapunk megjelenésével egyidőben, február 25-én tartjuk az újonnan választott presbiterek fogadalmótételét. Az új presbitérium névsorát az alábbiakban közöljük. Isten áldja meg a közöttünk szolgáló előjárók életét!

Presbiterek: Bálintné dr.Matyó Csilla, Bereczki Éva, Berkesi Gábor, Borsy László, ifj.Borsy László, Dénesi Tibor, Kerekes Barnabás, Komjáthy István, Koronka Lajos, Kövespataki László, Lohr Ferencné, Mátyás Imre, Nagy Kázmér, Pálóczy Attila, Polgárné Horváth Éva, dr.Prohászka Zoltán, dr.Somogyi László, Szabó Attila, Szántay Balázs,

dr.Szanyi Árpád, Szmerka Gergely, Szőnyi Endre, Szűcs Attila, dr.Vajda László, Varga Ferenc Illés

Pótpresbiterek: Csoportné Fekés-házy Márta, dr.Farkas Gábor, Gulácsi Zsolt, Kiss László, Nagy Sándor, Somogyi Kristóf, Tamás Bertalan.

Agyülekezet főgondnoka, Barátossy Jenő nem tudta tovább vállalni szolgálatát, ezért a gyülekezet dr. Vajda Lászlót választotta meg gondnokává. A presbitérium januári ülésén Jenő bácsit a Pozsonyi Úti Gyülekezet örökös tiszteletbeli főgondnokává nyilvánította. Hálaadással emlékezünk az elmúlt húsz évre, a következőkben pedig mindkét előjárónk gondolatait olvashatjuk.

Húsz év a gyülekezetben

Mindenek előtt hálát adok Istennek azért, hogy Szentlelke ebbe a gyülekezetbe vezetett bennünket szeretett feleségemmel. Hálát adok Istennek, hogy mindketten szolgálhattunk, és ehhez a szolgálathoz kaptunk lelki és fizikai erőt, igaz Istenben hívő testvéreket a Krisztus nevében. Ezelőtt húsz évvel hitvesem jött el egy istentiszteletre, melyen Berkesi Gábor hirdette az ígét. Istentisztelet után Bálintné Matyó Csillament oda hozzá, bemutatkozott, és meghívta a hétköznapi gyülekezeti alkalmakra is. Elfogadva a meghívást, Edit bekapcsolódott a gyülekezeti

életbe. Az asszonykör létszáma ez időben (a kimutatásom szerint) 40 tagú volt. Még ez évben én is követtem hitvesemet, és azóta vagyok a gyülekezet tagja. Később presbiterré választott a gyülekezet, ami számomra megtiszteltetés volt. Pár éven keresztül, mint presbiter, majd megválasztásom után Isten segítségével, kurátorként szolgálhattam a gyülekezetet.

Műszaki végzettségem alapján gyülekezeti tagként első feladatomnak tekintettem a Duna felőli lépcső szigetelésének és a torony beázásának megszüntetését, ami 2000-ben meg is történt, de az altemplom további beázásának megszüntetése is szükséges volt. A templom építésekor a Pozsonyi úton nem volt szennyvízgyűjtő fővezeték, és az esővíz elvezető csatornák vize is a templom alá folyt. A második világháború alatt az altemplom szigetelése is tönkrement. Lassan sikerült a falak kiszáradását biztosítani és raktárként hasznosítani az altemplomot, de vágyunk az volt, hogy az eredeti célnak megfelelően alakítsuk ki. Erre vonatkozó javaslatot Berényi Eszter nagytiszteletű asszony dolgozta ki, aminek alapján kezdtük el a 600 négyzetméter alapterületű altemplom rendbehozatalát, mint Budapest legnagyobb alapterületű református, közösségi célra is igénybe vehető, kulturális központját. Saját forrásunk hiányá-

ban az egyházaknak szánt állami támogatás igénybevételel megkezd-tük a helyreállítást. Remélhetően a tavalyi pályázatunk pozitív elbírálása esetén be tudjuk fejezni az altemp-lom teljes felújítását 2018-ban.

Öröm volt számomra, hogy szá-mos presbiter vállalt nem látvá-nyos szolgálatokat. Sajnos több pres-biter társam nem élt a gyülekezetben, nem vett részt a gyülekezet minden-napi életében, sőt a bibliaórákra sem járt, amiből arra következtethettem, hogy nem akart foglalkozni a gyüle-kezet napi gondjai-val, örömeivel. Örömteli viszont a Pozsonyi gyüleke-zet életében, hogy

minden igehirdetés Krisztus tiszta örömhír üzenetét közvetíti. Ennek köszönhetően örömmel tapasztaljuk, hogy jelentősen megnőtt a felnőtt ke-resztelések és a konfirmálók száma. A gyülekezeti tagok száma az elmúlt tíz évben csaknem 40 százalékkal nőtt. Külön ajándék, hogy az iskolai hittanoktatói szolgálat missziói tevé-kenységének köszönhetően évről évr-e jelentősen növekedett a gyermek konfirmáltak száma is, sőt ezzel együtt egyes szülők is bekapcsolód-tak a gyülekezeti életbe. Sajnos a gyü-lekezetünk létszámának emelkedése

ellenére az adakozás évek óta csökke-nő tendenciát mutat.

Gyülekezetünk életében nagyon fontosnak tartom nem csak a presbiterek, hanem a kereső gyüleke-zeti tagok bekapcsolódását is a szol-gálatba. Szükségesnek tartanám a presbitereknek ebben a munkában való aktívabb részvételét. Gondnoki tevékenységemre visszatekintve szo-morúan kell megállapítanom, hogy a napi feladatok megoldása miatt nem maradt elég energiám, időm egyes presbiter testvérek aktivitásá-nak növelésére. Re-mélem utódom

eredményesebb lesz. Nagyon fontos, hogy a missziói szolgálatban aktivá-lódjanak a presbiterek. Ezért javaso-lom, hogy a gazdasági, és műszaki bi-zottság mellett alakuljon egy missziói bizottság is, amely a presbitereknek rendszeres feladatokat is ad, elsősor-ban azoknak, akik más bizottságban nem vesznek részt. Fontosnak tarta-nám, hogy ne csak asszonytársaink, hanem a férfi presbiterek is vállalja-nak látogatást, ezzel is kifejezve, hogy nemcsak vasárnapi gyülekezet

vagyunk. Legyen gondunk az istentiszteleti alkalmakról elmaradók látogatására is. Legyen élő kapcsolat a presbitérium és a gyülekezeti tagok között!

Gondnoki szolgálatom végeztével, hadd hivatkozzam egy olyan imára, amit egy presbiter aszszony testvé-
rünkötől kaptam. Ez legyen az én életem imája is:

”Uram,
köszönöm Neked az
ajándékba kapott éveket és
évtizedeket. Kö-

szönöm életem minden eredményét, amivel megörvendezettél és minden kudarcát, amivel a korlátaimra figyelmeztettél. Köszönöm a családtagjaimat, akik elviselnek, akik mellettem állnak és szeretnek. Uram, kérlek bocsásd meg, amit rosszul tettem és amit elmulasztottam. Uram, adj nekem hálás szívet, hogy mindig észrevegyem: több okom van a hálára, mint a panaszra... Uram, adj erőt, hogy békésen hordjam az öregkor terheit, humorral fogadjam a feledé-

kenység jeleit, erőtelenségemet, érzékszerveim tompulását, testi-szellemi erőm hanyatlását.

Uram, adj bölcs szívet, hogy meg ne feledkezzem a végről itt és a kezdetről odaát. Tégy hasznossá, hogy ne érezzem csak tehernek magamat és adj alázatot, hogy belássam,

egyre inkább másokra szorulok. Adj kedvet az imádsághoz, a Veled való beszélgetéshez.

Adj világosságot, hogy jól lássam magam és jól lássak má-

sokat is. Adj jókedvet és nyitottságot, még mindig tudjak befogadni és adj szeretetet, hogy ne csak panaszkodjak mások hidegsége miatt, hanem árásszam szereteted melegét. Uram, maradj az, aki mindig voltál: megbocsátó Édesatyám. Ez indítson arra, hogy én is tudjak megbocsátani. Ne engeddd, hogy valaha is abbahagyjam a Te dicséretedet. Tartsd meg és növeld a hitemet. Szólj Uram, még hallja a Te szolgád.”

Interjú dr. Vajda László gondnokkal

Gyülekezetünk frissen megválasztott gondnoka, dr. Vajda László szívesen állt rendelkezésünkre néhány kérdés erejéig. Isten áldja szolgálatát!

Hálaadás: Régóta vagy a gyülekezet tagja? Hogyan kerültetek a Pozsonyi útra?

Tulajdonképpen nem. Aktív gyülekezeti tag nyolc éve vagyok. Területileg a Csillaghegyi gyülekezethez tartoznánk. Hozzáteszem, hogy Berkesi Gábor nagytiszteletű esketett nejemmel össze 23 évvel ezelőtt. Azóta is megvan a kapcsolat a templommal, hiszen mindegyik gyermekemet lelkipásztorunk keresztelte, illetve már három idősebb lányom itt konfirmált. Az idevaló kötődésünk eredete feleségemhez, sőt az ő szüleihez kapcsolható, ami évekre lefordítva egy fél évszázadot is kitesz.

Hálaadás: Van-e kedvenc bibliai igéd vagy történeted? Melyik az és miért?

Jelenések könyve 2,10. „Légy hű mindhalálig, és néked adom az élet-

nek koronáját.” Az ige mély tartalma is erőt ad, hitet erősít. De meghatározóként mégis azt kell említenem, hogy ez volt a konfirmációs ígém, amit kaptam.

Hálaadás: Mit tartasz a gondnoki feladatok közül a legnagyobb kihívásnak? Hogyan látod: melyek lesznek a legfontosabb feladatok, célok?

Első legfontosabb feladat, hogy megfeleljek. Őszinte lelkiismerettel nézhessek a tükörbe. Rengeteg a tennivaló, és hála az Úrnak nagyon sok a templomért, a közösségünkért tenni vágyó, és aktívan tevő testvérünk. Vallom, hogy a nagyon fontos gazdasági és műszaki kérdések eszközök arra, hogy céljainkat jobban elérhesük a diakónia és a misszió terén. Természetesen vannak rövid-, közép-, és hosszútávú terveim az előbb felsorolt feladatok terén. A nagy tervek egyik köre természetesen – a már sokak álmának folytatásaként – az altemplom befejezése, és annak sokrétű használatbavétele.

Hálaadás: A gyülekezet először a hobbidat ismerte meg...

Nagyon szeretek fotózni. Jellemzően a családomat, gyerekeimet örökítem meg. És azt gondolom, nem véletlen, hogy a templomi eseményeinket is gyakran fényképezem, hiszen, mint második családomnak érezve a közösséget, örömmel és szívesen teszem ezt.

Családi farsang

A 2018. esztendő a családok éve. Mindenkor, de ebben az évben még fontosabb időt szánunk a családok együttlétére, a közös programokra és azokon a szeretetben megélt örömeinkre. Legalább ennyire fontos a családok kisebb-nagyobb közösségi együttléte, amelyeken azon kívül, hogy megismerhetjük egymást, kölcsönös szeretetünkkel ajándékozhatjuk meg embertársainkat, és élvezhetjük a tőlük kapott szeretetet. Különösen nagy jelentősége van a különböző korú és foglalkozású testvéreknek a gyülekezeti alkalmakon megélt közös együttléteknek, amikor egyszerre lehetünk részesei Jézus Krisztus követőiként megváltó

Urunk szeretetének és az egymás felé áradó testvéri szeretetnek. Egy ilyen farsangi családi délután volt ez év február 3-án gyülekezetünkben.

Gyülekezetünkben már sok évtizede tartjuk évente több alkalommal a családi délutánokat, amelyeken a legkisebb gyermekektől a már nagykorúvá, majd szülőkké felnőtt egykori kisgyermekek mellett, a nagyszülők és dédszülők is együtt örvendezhettünk testvéri szeretetben, egymás iránti gyengédséget és tiszteletet tanúsítva, ahogyan Pál tanított bennünket a Róma 12,10 részben: „A testvéri szeretetben legyetek gyöngédek egymáshoz, a tiszteletadásban előztek meg egymást...”

Budapesten ezen a délutánon kellemetlen szeles, esős idő volt. Az influenza is sok gyermeket és családjaikat megbetegített. A családi délután kezdése előtt egy órával ezért kicsi bizonytalanság volt bennünk, hogy jönnek-e olyan sokan, mint előző családi délutánokra, és a vásárolt üdítők, sütemények, valamint a minden alkalommal elkészített, folyamatosan nagy sikert arató kacsaszíros, lila hagymás kenyér el fog-e fogyni? A kezdés előtt néhány perccel már nem volt kétség a létszám miatt, mert Istennek hála pillanatokon belül megteltek a gyülekezeti szobák vidám gyermekekkel, közülük többen farsangi öltözetben, szülők és nagyszülők kíséretében.

Élőzene mellett, népi táncos segítségével önfeledten táncoltunk, daloltunk és örültünk együtt gyermekek, szülők, nagy- és néhány dédszülő. A táncban elfáradtak természetesen boldogan fogyasztották az üdítőket, az alkalomra vásárolt és a szülők által hozott süteményeket, és a közkedvelt szíros kenyeret. Az igazán elfáradt gyermekek pedig nagy örömet találtak az asztaloknál maguknak, vagy családtagjaiknak ajándékba adható különböző farsangi és egyéb ajándékok készítésében. Nagy sikere volt a tombolának,

melynek sorsolását minden gyermek nagyon várta. Gyülekezetünk természetesen most is, mint minden ilyen alkalmon, gondolt azokra a gyermekekre is, akik nem nyertek a tombolán: egy nagy dobozból, aki akart, választhatott magának egy-egy kedves ajándéktárgyat.

Nem maradhatott el a farsangi családi délutánon a bőséges mennyiségű farsangi fánk sem, amit szorgos asszonytestvéreink nagy szeretettel sütnek minden alkalommal, természetesen házilag főzött bőséges barack-, meggy- és eperlekvárral a helyszínen megkenve, a gyermekek és családtagjaik kívánságai szerint.

A családi délután tervezett időtartamán mintegy két órával később, telve örömmel, boldogsággal és szeretettel távoztak el a gyermekek, bizonyosággal arra, hogy igen jól érezték magukat. Hálát adva Istennek, szeretettel kívánom a világ minden gyermekének, hogy tartozhasson egy ilyen református keresztyén közösséghez, gyülekezethez, és részese lehessen egy ilyen, vagy ehhez hasonló boldog együttlétnek. Én pedig már nagyon várom a következő családi délutánt, amikor Urunk kegyelméből, ugyanilyen vidám együttlétben, örülhetünk egymást gyengédséggel, és tisztelettel körülövező szeretetben.

Lambert Győzőné, Marika

Gyülekezeti híreink

2017 számokban

Az elmúlt évben 50 temetést kellett végeznünk. 21 gyermek és 8 felnőtt konfirmált, 19 esküvőt tartottunk. Nagy örömünkre 82 alkalommal keresztelhattunk.

Virágvasárnap zenés istentisztelet

Március 25-én, virágvasárnap, szép hagyományunk szerint zenés istentiszteletet tartunk a Hálaadás kórus közreműködésével. Telemann: 117. zsoltára mellett megszólal Fauré: Racine éneke és Rheinberger: Abendlied című műve.

Egyházunk hírei Ajánló

1%

Személyi jövedelemadónk egy százalékát 2018-ban is felajánlhatjuk a Magyarországi Református Egyház társadalmi szolgálatának támogatására. Május 22. az idei határidő. Támogatásuk egy százalékkal gyülekezetünk, a másik egy százalékkal pedig egyházunk társadalmi szolgálatát!

<http://tobbmintegyszam.hu>

Böjti minőség, minőségi böjt

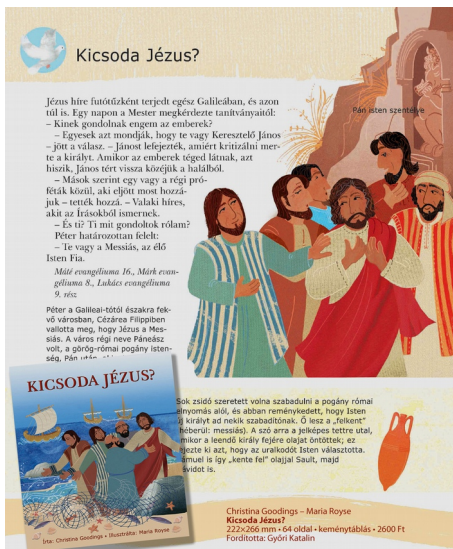
Hogyan lehet sikeres és tartalmas a böjtünk? A fenti címmel jelent meg a Reformátusok Lapja 2018. február 18-i számában Pap Ferenc református lelkész, egyetemi docens összefoglalása a böjtről. A cikk letölthető a reformatus.hu oldaláról.

Szeretethíd

2018. május 25-én és 26-án szervezi meg a Magyar Református Szeretetszolgálat a tizedik Kárpát-medencei református önkéntes napokat. A 2017-es eseménysorozaton több mint tizenhétezer önkéntes vett részt!

Christina Goodings: Kicsoda Jézus?

A szépen illusztrált kiadvány azon túl, hogy elmondja a kisgyermeknek nyelven az evangélium történeteit, egyfajta kézikönyvként is sok hasznos információval szolgál az újszövetségi korról, az emberekről, a környezetükről és szokásaikról. A könyvet a kisiskolás korosztálynak ajánljuk.

Kárhin kiadó, 2600 Ft. Várható megjelenés: 2018. március

Programajánló

„Jézusa kezében kész a kegyelem...” – Arany János balladái

Arany János balladái nemzeti irodalmunk páratlan és megismételhetetlen remekművei. Egyedülálló nyelvi gazdagsága, írói zsenialitása mutatkozik meg olyan gyönyörű nyelvezetű remekművek segítségével, mint a Szondi két apródja, a Walesi bárdok vagy a Hídvatás. Kápráztató emberismerete, szeretete, humora a ma emberét is elvarázsolja. Lázár Csaba színművész Arany János 200. születésnapja alkalmából a költő balladáiból összeállí-

tott előadást tart. Gitáron közreműködik Laczó Zoltán Vince. A program ingyenes.

Időpont: 2018. március 20. 19:00
Helyszín: Budai Református Egyházközség Bp. I. Szilágyi Dezső tér 3.

Alkalmaink

Március 25. Virágvasárnap, zenei istentisztelet, 10 óra

Március 30. Nagypéntek, 10 és 18 óra

Április 1. Húsvétvasárnap, 10 óra

Április 2. Húsvéthétfő, 10 óra

Hálaadás. A Pozsonyi Úti Református Egyházközség állandó kiadványa. ♦ Szerkesztők: Berkesi Gábor, Székely Tamás, Berkesi Anna és Mátyás Imre. Fotó: Vajda László. Tördelés: Mátyás Imre. Felelős szerkesztő: Berkesi Gábor. ♦ Készült az OpenOffice Writer segítségével. ♦ Nyomtatás: Copyrama kft. ♦ Szerkesztőség: 1133 Budapest, Pozsonyi út 58. ♦ E-mail: imre.matyas@gmail.com ♦ Honlap: <http://pozsonyiuti.reformatus.hu> ♦ Telefon: (1) 3-294-062